

E3"GWTRCRCTNCOGPVU/"QI"TRFUHQQTQTFPKP I "GH"pt"5;814227 2010/EØS/23/14

cx"45"hgdtwct"4227

q o "i tgpugxgt fkg"t"hg"t"gvgt"cx"rgvkekfgt"kgmgt"r"p"å tkiu okfngt"qi"t/xtctgt"cx"xgi gvedknum"qi"

cpk o cnum"qr rtkppngug."qi"q o "gpftkpi"cx"t ° fufktgmvx";316361GÓH" (*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 37 og artikkel 152 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen, og

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Rådskonferansen 76/895/EØF av 23. november 1976 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i frukt og grønnsaker⁽³⁾, rådskonferansen 86/362/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn⁽⁴⁾, rådskonferansen 86/363/EØF av

24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽⁵⁾ og rådskonferansen 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker⁽⁶⁾, er blitt betydelig endret en rekke ganger. Av klarhetshensyn og for å gjøre det enklere bør nevnte direktiver oppheves og erstattes av én rettsakt.

2) Denne forordning berører menneskers helse direkte og er relevant for hvordan det indre marked fungerer. Forskjellene i de nasjonale grenseverdiene for restmengder for plantevernmidler kan skape hindringer for handelen med produkter som er oppført i traktatens vedlegg I, og for produkter av disse mellom medlemsstatene, og for handelen mellom tredjestater og Fellesskapet. For å sikre fritt varebytte, like konkurransevilkår mellom medlemsstatene, samt et høyt nivå av forbrukervern, bør grenseverdiene for restmengder for produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse fastsettes på fellesskapsplan, idet det tas hensyn til god landbrukspraksis.

3) En forordning som fastsetter grenseverdier for restmengder krever ikke innarbeiding i nasjonal lovgivning i medlemsstatene. Det er derfor det mest hensiktsmessige juridiske virkemiddelet for å fastsette grenseverdier for restmengder for plantevernmidler i produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse, ettersom de presise bestemmelsene får anvendelse samtidig og på samme måte i hele Fellesskapet, og derfor gjør det mulig å utnytte de nasjonale ressursene mer effektivt.

4) Produksjonen og forbruket av planteprodukter og animalske produkter er av stor betydning for Fellesskapet. Avkastningen av planteproduksjonen påvirkes hele tiden

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 70 av 16.3.2005, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 4/2007 av 27. april 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg, I (Veterinære og plantasanitære forhold) og vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 38, 9.8.2007, s. 6.

(1) EUT C 234 av 30.9.2003, s. 33.

(2) Europaparlamentsuttalelse av 20. april 2004 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 19. juli 2004 (EUT C 25 E av 1.2.2005, s. 1) og europaparlamentets holdning av 15. desember 2004 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 24. januar 2005.

(3) EFT L 340 av 9.12.1976, s. 26. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 36).

(4) EFT L 221 av 7.8.1986, s. 37. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2004/61/EF (EUT L 127 av 29.4.2004, s. 81).

(5) EFT L 221 av 7.8.1986, s. 43. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/61/EF.

(6) EFT L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2004/95/EF (EUT L 301 av 28.9.2004, s. 42).

av skadelige organismer. Det er av avgjørende betydning at planter og planteprodukter blir beskyttet mot slike organismer for å hindre at avkastningen reduseres eller at avlingen skades, og for både å sikre kvaliteten på de høstede produktene og høy produktivitet i landbruket. Dette kan oppnås ved hjelp av ulike metoder, herunder kjemikaliefrie metoder, anvendelse av f.eks. resistente sorter, vekselbruk, mekanisk ugressbehandling, biologisk kontroll og kjemiske metoder som bruk av plantefarmasøytiske produkter.

- 5) En av de mest vanlige metodene for å verne planter og planteprodukter mot virkningene fra skadelige organismer, er å bruke aktive stoffer i plantefarmasøytiske produkter. En mulig følge av å bruke disse stoffene kan imidlertid være restmengder i de behandlede produktene, i dyr som føres med disse produktene, og i honning som produseres av bier som eksponeres for disse stoffene. I samsvar med direktiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter⁽¹⁾ skal menneskers helse prioriteres høyere enn plantevernet, og derfor er det nødvendig å sikre at slike restmengder ikke forekommer i slike mengder at det innebærer en uakseptabel risiko for mennesker, og eventuelt for dyr. Grenseverdiene for restmengder for hvert plantevernmiddel skal fastsettes til lavest mulig verdi som er forenlig med god landbrukspraksis, for å verne sårbare grupper som barn og fostre.
- 6) Det er også viktig å fortsette arbeidet med å utvikle metoder for å ta hensyn til kumulative virkninger og synergivirkninger. Med tanke på at mennesker eksponeres for kombinasjoner av aktive stoffer som har kumulative og eventuelt sammenlagte virkninger og synergivirkninger på menneskers helse, skal det fastsettes grenseverdier for restmengder etter samråd med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (heretter kalt «myndigheten»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁽²⁾.
- 7) Ved direktiv 91/414/EØF er det fastsatt at medlemsstatene, når de gir godkjenningen, skal angi at plantefarmasøytiske produkter skal brukes korrekt. Korrekt bruk omfatter anvendelse av prinsippene om god landbrukspraksis samt prinsippene om integrert bekjempelse. Når de grenseverdiene for restmengder som oppstår som følge av godkjent bruk av et plantevernmiddel i samsvar med direktiv 91/414/EØF, innebærer en risiko for forbrukeren, bør slik bruk gjennomgås på nytt for å minske restene av plantevernmidler. Fellesskapet bør oppmuntre til bruk av metoder eller produkter som medfører lavere risiko, og til bruk av plantevernmidler på et nivå som er tilstrekkelig for å oppnå en virkningsfull bekjempelse av skadedyr.
- 8) En rekke aktive stoffer er forbudt i henhold til rådsdirektiv 79/117/EØF av 21. desember 1978 om forbud mot omsetning og bruk av plantefarmasøytiske produkter som inneholder visse aktive stoffer⁽³⁾. Samtidig finnes det mange andre aktive stoffer som for tiden ikke er godkjent i samsvar med direktiv 91/414/EØF. Rester av aktive stoffer i produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse som følge av ulovlig bruk, miljøforurensning eller bruk i tredjestater, bør kontrolleres og overvåkes nøye.
- 9) De grunnleggende reglene i førvare- og næringsmiddelregelverket er fastsatt i forordning (EF) nr. 178/2002.
- 10) I tillegg til disse grunnleggende reglene bør det fastsettes særlige regler for å sikre at det indre marked og handelen med tredjestater fungerer effektivt for ferske, bearbejdede og/eller sammensatte planteprodukter og animalske produkter beregnet på konsum eller som fôr, som kan inneholde rester av plantevernmidler, og samtidig skape grunnlag for å sikre et høyt nivå for å verne menneskers og dyrs helse og ivareta forbrukernes interesser. Slike regler bør omfatte fastsettelse av bestemte grenseverdier for restmengder for hvert plantevernmiddel i næringsmidler og fôrvarer, samt kvaliteten på de opplysningene som ligger til grunn for disse grenseverdiene for restmengder.

⁽¹⁾ EFT L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2004/99/EF (EUT L 309 av 6.10.2004, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1642/2003 (EUT L 245 av 29.9.2003, s. 4).

⁽³⁾ EFT L 33 av 8.2.1979, s. 36. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 7.) Rettet i EUT L 229 av 29.6.2004, s. 5.

- 11) Uten hensyn til at de allmenne prinsippene i næringsmiddelregelverket fastsatt i forordning (EF) nr. 178/2002, bare får anvendelse på fôr til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, bør de også få anvendelse på fôr som ikke er beregnet på dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, ettersom det er vanskelig å skille ut de produktene som skal brukes som fôr til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, samt for å gjøre det lettere å kontrollere og håndheve bestemmelsene i denne forordning. Denne forordning skal imidlertid ikke være til hinder for å gjennomføre de prøvingene som er nødvendige for å vurdere plantevernmidlene.
- 12) Ved direktiv 91/414/EØF er det fastsatt grunnleggende regler for å bruke og bringe i omsetning plantefarmasøytiske produkter. Bruken av disse produktene skal særlig ikke ha noen skadelig virkning på mennesker eller dyr. Rester av plantevernmidler som stammer fra bruk av plantefarmasøytiske produkter, kan ha skadelig virkning på forbrukernes helse. Det er derfor hensiktsmessig å fastsette regler for grenseverdier for restmengder for produkter som er beregnet på konsum, som er knyttet til godkjenningen av bruken av plantefarmasøytiske produkter som definert i direktiv 91/414/EØF. Nevnte direktiv skal likeledes tilpasses for å ta hensyn til fellesskapsframgangsmåten for fastsettelse av grenseverdier for restmengder i henhold til denne forordning. I henhold til nevnte direktiv kan det utpekes en rapporterende medlemsstat for å vurdere et aktivt stoff. Nevnte medlemsstats sakkunnskap bør utnyttes i forbindelse med denne forordning.
- 13) Det bør innføres særlige regler for kontroll av rester av plantevernmidler for å utfylle de allmenne fellesskapsbestemmelsene om kontroll av næringsmidler og fôr.
- 14) I forbindelse med behandlingen av grenseverdier for restmengder for plantevernmidler bør det også erkjennes at få forbrukere er klar over de risikoene som er forbundet med plantevernmidler. Det ville være særlig nyttig å opplyse offentligheten fullt ut om slike risikoer.
- 15) Medlemsstatene skal undersøke muligheten for å offentliggjøre navnene på de foretakene som har produkter som overskrider grenseverdiene for restmengder for plantevernmidler.
- 16) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i fôrvarer⁽¹⁾ er det fastsatt særlige regler for fôrvarer, herunder markedsføring og lagring av fôr samt føring av dyr. For visse produkter er det ikke mulig å avgjøre om de vil bli bearbeidet til næringsmidler eller fôrvarer. Rester av plantevernmidler i slike produkter bør derfor ikke være helseskadelige verken for konsum eller eventuelt ved bruk til fôr. Reglene i denne forordning bør derfor også få anvendelse på slike produkter i tillegg til de særlige reglene for fôrvarer.
- 17) Bestemte begreper som brukes for å fastsette og kontrollere grenseverdier for restmengder for produkter av vegetabilisk og animalsk opprinnelse, samt rapportene om disse, bør defineres på fellesskapsplan. Det er viktig at medlemsstatene anvender egnede sanksjoner i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽²⁾.
- 18) I henhold til direktiv 76/895/EØF kan medlemsstatene tillate høyere grenseverdier for restmengder enn dem som for øyeblikket er godkjent på fellesskapsplan. Denne muligheten bør fjernes ettersom den kan føre til handelshindringer på det indre marked i Fellesskapet.
- 19) Fastsettelse av grenseverdier for restmengder for plantevernmidler innebærer tidkrevende tekniske overveielser og omfatter en vurdering av de mulige risikoene for forbrukerne. Det kan derfor ikke umiddelbart fastsettes grenseverdier for restmengder for plantevernmidler som for øyeblikket er omfattet av direktiv 76/895/EØF, eller for plantevernmidler der det ennå ikke er fastsatt fellesskapsgrenseverdier for restmengder.
- 20) Minstekravene til de opplysninger som skal brukes for å fastsette grenseverdier for restmengder for plantevernmidler, bør fastsettes på fellesskapsplan.
- 21) Under særlige omstendigheter og særlig for plantevernmidler som ikke er godkjent og som kan forekomme i miljøet, bør det tillates bruk av overvåkingsopplysninger når det skal fastsettes grenseverdier for restmengder.
- 22) Grenseverdiene for restmengder for plantevernmidler bør overvåkes fortløpende og endres for å ta hensyn til nye opplysninger og nye data. Grenseverdiene for restmengder bør fastsettes til bestemmelsesgrensen i de tilfellene der godkjent bruk av plantefarmasøytiske produkter ikke fører til påviselig innhold av restmengder av plantevernmidler. Når bruk av plantevernmidler ikke er godkjent på fellesskapsplan, bør grenseverdiene for restmengder fastsettes med en så lav verdi at forbrukerne er vernet mot inntak av ikke godkjente rester av plantevernmidler eller for høye restmengder. For å

⁽¹⁾ EFT L 140 av 30.5.2002, s. 10. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/100/EF (EUT L 285 av 1.11.2003, s. 33).

⁽²⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1. Rettet i EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1.

- forenkle kontrollen av rester av plantevernmidler må det fastsettes en standardverdi for rester av plantevernmidler i de produktene eller produktgruppene som er omfattet av vedlegg I, og der det ikke er fastsatt grenseverdier for restmengder i vedlegg II eller III, med mindre det aktuelle aktive stoffet er oppført i vedlegg IV. Det bør fastsettes en standardverdi på 0,01 mg/kg og gis mulighet til å fastsette en annen verdi for aktive stoffer som er omfattet av vedlegg V, idet det tas hensyn til de rutinemessige analysemetodene som er tilgjengelige og/eller forbrukervernet.
- 23) Ved forordning (EF) nr. 178/2002 er det fastsatt framgangsmåter for å treffe nødtiltak for næringsmidler og fôr med opprinnelse i Fellesskapet eller som er importert fra en tredjestat. I henhold til disse framgangsmåtene kan Kommissjonen vedta slike tiltak i situasjoner der det er sannsynlig at næringsmidler vil utgjøre en alvorlig risiko for menneskers og dyrs helse eller miljøet, og der en slik risiko ikke kan begrenses på en tilfredsstillende måte ved hjelp av tiltak som treffes av den eller de berørte medlemsstatene. Disse tiltakene og deres virkninger på mennesker og eventuelt på dyr bør vurderes av myndigheten.
- 24) Forbrukernes livslange, og eventuelt akutte, eksponering for rester av plantevernmidler gjennom næringsmidler bør vurderes i samsvar med de framgangsmåtene og den praksis som anvendes i Fellesskapet, idet det tas hensyn til de retningslinjene som er offentliggjort av Verdens helseorganisasjon.
- 25) Fellesskapets handelspartnere bør bli rådspurt om de foreslåtte grenseverdiene for restmengder gjennom Verdens handelsorganisasjon, og det bør tas hensyn til deres merknader før grenseverdiene for restmengder vedtas. De grenseverdiene for restmengder som Codex Alimentarius-kommisjonen har fastsatt på internasjonal plan, bør også tas med i betraktningen når Fellesskapets grenseverdier for restmengder fastsettes, idet det tas hensyn til tilsvarende god landbrukspraksis.
- 26) Når det gjelder næringsmidler og fôr som produseres utenfor Fellesskapet, kan andre former for landbrukspraksis for bruk av plantefarmasøytiske produkter anvendes lovlig, og dette kan enkelte ganger føre til at restene av plantevernmidler skiller seg ut fra de restene som oppstår ved lovlig anvendelse i Fellesskapet. Det bør derfor fastsettes grenseverdier for restmengder for importerte produkter som tar hensyn til disse anvendelsene og restmengdene, forutsatt at produktenes sikkerhet kan godtgjøres ut fra de samme kriteriene som gjelder for nasjonale produkter.
- 27) Det er nødvendig at myndigheten vurderer søknadene om grenseverdier for restmengder og de vurderingsrapportene som medlemsstatene har utarbeidet, idet det tas hensyn til alle toksikologiske virkninger som f.eks. giftvirkning på immunsystemet, hormonforstyrrelser og utviklingstoksicitet, for å kunne bestemme risikoene for forbrukerne og eventuelt for dyr.
- 28) Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner for overtredelser av denne forordning og sikre at de gjennomføres. Disse sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 29) Utviklingen av et harmonisert system for grenseverdier for restmengder i Fellesskapet innebærer at det må utarbeides retningslinjer, databaser og annen virksomhet med de kostnadene dette vil medføre. I enkelte tilfeller bør Fellesskapet yte et bidrag for å dekke disse kostnadene.
- 30) Det er god forvaltningspraksis og teknisk ønskelig å samordne tidspunktene for beslutninger om grenseverdier for restmengder for aktive stoffer med de beslutningene som treffes om disse aktive stoffene i samsvar med direktiv 91/414/EØF. For mange stoffer der det ennå ikke er fastsatt fellesskapsgrenseverdier for restmengder, vil det ikke bli truffet noen beslutninger i samsvar med nevnte direktiv før denne forordning trer i kraft.
- 31) Det bør derfor vedtas særskilte regler som fastsetter midlertidige, men obligatoriske harmoniserte grenseverdier for restmengder med sikte på gradvis å fastsette grenseverdier for restmengder etter hvert som det treffes beslutninger om hvert enkelt aktivt stoff, som en del av vurderingene i samsvar med direktiv 91/414/EØF. Slike midlertidige harmoniserte grenseverdier for restmengder skal særlig bygge på eksisterende nasjonale grenseverdier for restmengder som er fastsatt av medlemsstatene, og de skal være i samsvar med de nasjonale ordningene som de er fastsatt for, forutsatt at grenseverdiene for restmengder ikke utgjør en uakseptabel risiko for forbrukerne.
- 32) Når eksisterende aktive stoffer oppføres i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, skal medlemsstatene revurdere hvert plantefarmasøytisk produkt som inneholder disse aktive stoffene, innen fire år etter at de er blitt oppført. Disse grenseverdiene for restmengder skal opprettholdes i et tidsrom på inntil fire år for å sikre kontinuitet i godkjenningene, og de skal bli endelige når revurderingen er fullført, dersom de underbygges av det informasjonsmaterialet som oppfyller kravene i vedlegg III til direktiv 91/414/EØF, eller fastsettes som en standardverdi, dersom de mangler underlag.
- 33) Ved denne forordning fastsettes grenseverdier for restmengder for å kontrollere rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr. Medlemsstatene bør derfor opprette nasjonale programmer for å kontrollere disse restmengdene. Resultatene fra de nasjonale kontrollprogrammene skal framlegges for Kommissjonen, myndigheten og de andre medlemsstatene, og de skal tas med i Fellesskapets årlige rapport.
- 34) For å sikre forbrukerne tilstrekkelig informasjon skal medlemsstatene i samsvar med forordning (EF) nr. 882/2004 hvert år offentliggjøre resultatene av den nasjonale overvåkingen av restmengder på Internett og framlegge alle de forskjellige dataene som er innsamlet, herunder innsamlingssted og navn på detaljister, forhandlere og/eller produsenter.

- 35) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 36) I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet er det nødvendig og hensiktsmessig å fastsette regler for grenseverdier for restmengder for produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse for å oppnå de grunnleggende målene, nemlig å lette handelen og samtidig verne forbrukeren. I samsvar med traktatens artikkel 5 tredje ledd går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes det i samsvar med de allmenne prinsippene i forordning (EF) nr. 178/2002, særlig behovet for å sikre et høyt nivå av forbrukervern, harmoniserte fellesskapsbestemmelser om grenseverdier for restmengder for plantevernmidler i eller på næringsmidler og fôr av vegetabilsk og animalsk opprinnelse.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på produkter av vegetabilsk og animalsk opprinnelse eller deler av disse som omfattes av vedlegg I, som skal brukes som ferske, bearbejdede og/eller sammensatte næringsmidler eller fôr som det kan forekomme restmengder for plantevernmidler i eller på.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på produkter som er omfattet av vedlegg I, når det kan dokumenteres at de er beregnet på:
 - a) framstilling av andre produkter enn næringsmidler eller fôr, eller
 - b) såing eller planting, eller
 - c) virksomhet som er godkjent i henhold til nasjonal lovgivning for prøving av aktive stoffer.

3. De grenseverdiene for restmengder for plantevernmidler som er fastsatt i samsvar med denne forordning, får ikke anvendelse på produkter omfattet av vedlegg I, som er beregnet på eksport til tredjestater og er blitt behandlet før eksport, når det kan dokumenteres at mottakertredjestaten krever eller samtykker i denne særlige behandlingen for å hindre at skadelige organismer innføres på dets territorium.
4. Denne forordning får anvendelse uten at direktiv 98/8/EF⁽²⁾, 2002/32/EF og forordning (EØF) nr. 2377/90⁽³⁾ berøres.

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning får definisjonene i forordning (EF) nr. 178/2002 og definisjonene i artikkel 4 nr. 1 og 4 i direktiv 91/414/EØF anvendelse.
2. I denne forordning menes videre med:
 - a) «god landbrukspraksis» (GAP) den nasjonalt anbefalte, godkjente eller registrerte sikre bruken av plantefarmasøytiske produkter under faktiske forhold på alle trinn i produksjonen, lagringen, transporten, distribusjonen og bearbejdingen av næringsmidler og fôr. God landbrukspraksis innebærer også at prinsippene om integrert bekjempelse av skadedyr i en gitt klimasone anvendes i samsvar med direktiv 91/414/EØF, samt at det brukes så små mengder av plantevernmidler som mulig, og at grenseverdier for restmengder/midlertidige grenseverdier for restmengder fastsettes til laveste mulige verdi for å kunne oppnå ønsket virkning,
 - b) «kritisk GAP» den GAP, der det er mer enn én GAP for en kombinasjon av aktivt stoff/produkt, som gir den høyeste akseptable verdien for rester av plantevernmidler i en behandlet avling og som danner grunnlaget for å fastsette grenseverdien for restmengder,
 - c) «rester av plantevernmidler» rester, herunder aktive stoffer, metabolitter og/eller nedbrytnings- eller reaksjonsprodukter av aktive stoffer som anvendes nå eller er anvendt tidligere i plantefarmasøytiske produkter som definert i artikkel 2

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF av 16. februar 1998 om omsetning av biocidholdige produkter (EFT L 123 av 24.4.1998, s. 1). Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder for veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse (EFT L 224 av 18.8.1990, s. 1). Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1875/2004 (EUT L 326 av 29.10.2004, s. 19).

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

nr. 1 i direktiv 91/414/EØF, som forekommer i eller på produkter omfattet av vedlegg I til denne forordning, herunder særlig dem som kan oppstå som følge av bruk i plantevern, veterinærmedisin og som biocid,

- d) «grenseverdi for restmengder» høyeste lovbestemte konsentrasjonsverdi for en rest av et plantevernmiddel i eller på næringsmidler eller før fastsatt i samsvar med denne forordning, på grunnlag av god landbrukspraksis og den laveste mulige forbrukereksponeeringen som er nødvendig for å verne sårbare forbrukere,
- e) «CXL-grenseverdi» en grenseverdi for restmengder fastsatt av Codex Alimentarius-kommisjonen,
- f) «bestemmelsesgrensen» (LOD) den laveste tillatte restkonsentrasjonen som kan måles og rapporteres ved rutinemessig overvåking med godkjente kontrollmetoder,
- g) «importtoleranse» en grenseverdi for restmengder fastsatt for importerte produkter for å tilfredsstille behovene i internasjonal handel når:
- bruken av det aktive stoffet i et plantefarmasøytisk produkt når det gjelder et bestemt produkt ikke er godkjent i Fellesskapet av andre årsaker enn hensynet til menneskers helse for det bestemte produktet og den bestemte bruken, eller
 - det er nødvendig med en annen verdi ettersom gjeldende fellesskapsgrenseverdi for restmengder ble fastsatt av andre årsaker enn hensynet til menneskers helse for det bestemte produktet og den bestemte bruken,
- h) «egnethetsprøving» en sammenlignende analyse der flere laboratorier utfører analyser av identiske prøver slik at det kan foretas en kvalitetsvurdering av den analysen som utføres på hvert laboratorium,
- i) «akutt referansedose» en antatt mengde av et stoff i næringsmidler, uttrykt på grunnlag av kroppsvekten, som på grunnlag av opplysninger fra relevante undersøkelser og idet det tas hensyn til sårbare befolkningsgrupper (f.eks. barn og fostre), kan inntas på kort tid, normalt i løpet av en enkelt dag, uten at det innebærer noen nevneverdig risiko for forbrukeren,
- j) «akseptabelt daglig inntak» en antatt mengde stoffer i næringsmidler, uttrykt på grunnlag av kroppsvekten, som på grunnlag av alle kjente opplysninger på vurderingstidspunktet og idet det tas hensyn til sårbare befolkningsgrupper (f.eks. barn og fostre), kan inntas daglig hele livet uten at det innebærer noen nevneverdig risiko for noen forbruker.

Artikkel 4

Liste over produktgrupper der harmoniserte grenseverdier for restmengder skal få anvendelse

1. De produktene, produktgruppene og/eller delene av produkter nevnt i artikkel 2 nr. 1 som harmoniserte grenseverdier for restmengder skal få anvendelse på, skal defineres i og omfattes av vedlegg I etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2. Vedlegg I skal omfatte alle produkter der det er fastsatt grenseverdier for restmengder, samt andre produkter der det er hensiktsmessig å anvende harmoniserte grenseverdier for restmengder, særlig med hensyn til deres betydning for forbrukernes kosthold eller for handelen. Produktene skal inndeles i grupper på en slik måte at det i så stor grad som mulig kan fastsettes grenseverdier for restmengder for en gruppe produkter som ligner hverandre eller er beslektet med hverandre.
2. Vedlegg I skal utarbeides første gang senest tre måneder etter at denne forordning er trådt i kraft, og den skal gjennomgås etter behov, særlig på anmodning fra en medlemsstat.

Artikkel 5

Opprettelse av en liste over aktive stoffer der grenseverdier for restmengder ikke er påkrevd

1. Aktive stoffer i plantefarmasøytiske produkter som er vurdert i samsvar med direktiv 91/414/EØF og der det ikke er påkrevd grenseverdier for restmengder, skal defineres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2 i denne forordning og oppføres i vedlegg IV til denne forordning, idet det tas hensyn til bruken av disse aktive stoffene og forholdene nevnt i artikkel 14 nr. 2 bokstav a), c) og d) i denne forordning.
2. Vedlegg IV skal utarbeides første gang senest tolv måneder etter at denne forordning er trådt i kraft.

KAPITTEL II

FRAMGANGSMÅTE FOR SØKNADER OM GRENSEVERDIER FOR RESTMENGDER

Avsnitt 1

Inngivelse av søknader om grenseverdier for restmengder

Artikkel 6

Søknader

1. Når en medlemsstat vurderer å gi en godkjenning eller en midlertidig godkjenning til å bruke et plantefarmasøytisk produkt i samsvar med direktiv 91/414/EØF, skal medlemsstaten vurdere om det som følge av slik bruk er nødvendig å endre en eksisterende grenseverdi for restmengder som oppført i vedlegg II eller III til denne forordning, om det er nødvendig å fastsette en ny grenseverdi for restmengder, eller om det aktive stoffet skal oppføres i vedlegg IV. Om nødvendig skal medlemsstaten kreve at den som søker om godkjenning, inngir en søknad i samsvar med artikkel 7.

2. Alle parter som med relevant dokumentasjon kan godtgjøre at de har en berettiget interesse for helse spørsmål, herunder frivillige organisasjoner samt kommersielt berørte parter som framstiller, dyrker, importerer og produserer produkter som omfattes av vedlegg I, kan også inngi en søknad til en medlemsstat i samsvar med artikkel 7.

3. Dersom en medlemsstat anser det som nødvendig å fastsette, endre eller stryke en grenseverdi for restmengder, kan nevnte medlemsstat også utarbeide og vurdere en søknad om å fastsette, endre eller stryke grenseverdien for restmengder i samsvar med artikkel 7.

4. Søknader om importtoleranser skal inngis til rapporterende medlemsstater utpekt i samsvar med direktiv 91/414/EØF eller, dersom det ikke er utpekt en slik rapportør, til de medlemsstatene som Kommisjonen har utpekt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2 i denne forordning på anmodning fra søkeren. Slike søknader skal utarbeides i samsvar med artikkel 7 i denne forordning.

Artikkel 7

Krav som gjelder for søknader om grenseverdier for restmengder

1. Søkeren skal framlegge følgende opplysninger og dokumenter i sin søknad om grenseverdier for restmengder:

- a) søkerens navn og adresse,
- b) en presentasjon av dokumentasjonen for søknaden, herunder:
 - i) et sammendrag av søknaden,
 - ii) de viktigste saksforholdene,
 - iii) en innholdsfortegnelse for dokumentasjonen,
 - iv) en kopi av den relevante GAP som gjelder for den bestemte bruken av det aktuelle aktive stoffet,
- c) en fullstendig oversikt over relevante betenkeligheter som er kommet fram i tilgjengelig vitenskapelig litteratur om det plantefarmasøytiske produktet og/eller rester av dette,
- d) opplysningene oppført i vedlegg II og III til direktiv 91/414/EØF med hensyn til krav om dokumentasjon for å fastsette grenseverdier for restmengder for plantevernmidler, herunder om nødvendig toksikologiske opplysninger og opplysninger om rutinemessige analysemetoder som brukes i kontrollaboratorier, samt opplysninger om metabolisme i planter og dyr.

Dersom relevante opplysninger allerede er gjort offentlig tilgjengelig, særlig i de tilfeller der et aktivt stoff allerede er blitt vurdert i samsvar med direktiv 91/414/EØF, eller dersom en CXL-grenseverdi foreligger og slike opplysninger inngis av søkeren, kan imidlertid en medlemsstat også bruke disse opplysningene ved vurdering av en søknad. I slike tilfeller skal vurderingsrapporten inneholde en begrunnelse for hvorfor slike opplysninger er brukt eller ikke.

2. Den medlemsstaten som foretar vurderingen, kan om nødvendig kreve at søkeren skal framlegge utfyllende opplysninger i tillegg til de opplysningene som kreves i henhold til nr. 1, innenfor en tidsfrist som fastsettes av medlemsstaten. Denne fristen kan ikke under noen omstendigheter overskride to år.

Artikkel 8

Vurdering av søknader

1. En medlemsstat som i samsvar med artikkel 7 mottar en søknad som oppfyller kravene i artikkel 6, skal omgående sende en kopi til myndigheten og Kommisjonen og utarbeide en vurderingsrapport uten unødig opphold.

2. Søknader skal vurderes i samsvar med relevante bestemmelser i de ensartede prinsippene for vurdering og godkjenning av plantefarmasøytiske produkter oppført i vedlegg VI til direktiv 91/414/EØF, eller i samsvar med særlige vurderingsprinsipper som skal fastsettes i en kommisjonsforordning etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2 i denne forordning.

3. Som unntak fra nr. 1 og gjennom avtale mellom de berørte medlemsstatene kan vurderingen av søknaden foretas av den rapporterende medlemsstaten, som er utpekt for det aktuelle aktive stoffet i samsvar med direktiv 91/414/EØF.

4. Når en medlemsstat støter på vanskeligheter med hensyn til vurderingen av en søknad eller for å unngå dobbeltarbeid, kan det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, besluttes hvilken medlemsstat som skal vurdere bestemte søknader.

Artikkel 9

Inngivelse av vurderte søknader til Kommisjonen og myndigheten

1. Når vurderingsrapporten er fullført, skal medlemsstaten sende rapporten til Kommisjonen. Kommisjonen skal omgående underrette medlemsstatene og sende søknaden, vurderingsrapporten og dokumentasjonen til myndigheten.

2. Myndigheten skal omgående skriftlig bekrefte overfor søkeren, den medlemsstaten som skal foreta vurderingen, og Kommisjonen om at søknaden er mottatt. I bekreftelsen skal det opplyses om når søknaden og medfølgende dokumentasjon ble mottatt.

*Avsnitt 2***Myndighetens behandling av søknader om grenseverdier for restmengder***Artikkel 10***Myndighetens uttalelse om søknader om grenseverdier for restmengder**

1. Myndigheten skal vurdere søknadene og vurderingsrapportene og avgi en begrunnet uttalelse, særlig om farene for forbrukeren og eventuelt for dyr med hensyn til å fastsette, endre eller stryke en grenseverdi for restmengder. Uttalelsen skal omfatte:

- a) en vurdering av hvorvidt den analysemetoden for rutinemessig overvåking som foreslås i søknaden, er hensiktsmessig med hensyn til formålet med kontrollen,
- b) den forventede bestemmelsesgrensen for kombinasjonen plantevernmiddel/produkt,
- c) en vurdering av risikoene for at det akseptable daglige inntaket eller den akutte referansedosen overskrides som følge av at grenseverdien for restmengder endres; bidraget til inntaket som følge av rester i det produktet som det er søkt om en grenseverdi for restmengder for,
- d) alle andre faktorer som er relevante for risikovurderingen.

2. Myndigheten skal sende sin begrunnede uttalelse til søkeren, Kommisjonen og medlemsstatene. Den begrunnede uttalelsen skal nøye redegjøre for grunnlaget for hver enkelt konklusjon.

3. Med forbehold for artikkel 39 i forordning (EF) nr. 178/2002 skal myndigheten offentliggjøre sin begrunnede uttalelse.

*Artikkel 11***Frister for myndighetens uttalelse om søknader om grenseverdier for restmengder**

1. Myndigheten skal avgi sin begrunnede uttalelse som fastsatt i artikkel 10 så snart som mulig, og senest innen tre måneder fra den datoen søknaden ble mottatt.

I særlige tilfeller når det er behov for å foreta mer detaljerte vurderinger, kan tidsfristen fastsatt i første ledd, forlenges til seks måneder fra den datoen den gyldige søknaden ble mottatt.

2. Når myndigheten krever utfyllende opplysninger, skal tidsfristen fastsatt i nr. 1, forlenges inntil disse opplysningene er framlagt. Slike forlengelser er underlagt artikkel 13.

*Artikkel 12***Myndighetens vurdering av eksisterende grenseverdier for restmengder**

1. Etter at denne forordning er trådt i kraft, skal myndigheten senest tolv måneder fra datoen da et aktivt stoff ble oppført eller ikke i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, framlegge for Kommisjonen og medlemsstatene en begrunnet uttalelse som særlig bygger på den relevante vurderingsrapporten som er utarbeidet i henhold til direktiv 91/414/EØF, om:

- a) eksisterende grenseverdier for restmengder for det aktuelle aktive stoffet som er oppført i vedlegg II eller III til denne forordning,
- b) behovet for å fastsette nye grenseverdier for restmengder for det aktuelle aktive stoffet, eller oppføre det i vedlegg IV til denne forordning,
- c) bestemte bearbeidingsfaktorer som nevnt i artikkel 20 nr. 2 i denne forordning som det aktuelle aktive stoffet kan ha behov for,
- d) de grenseverdiene for restmengder som Kommisjonen kan vurdere å føre opp i vedlegg II og/eller vedlegg III til denne forordning, og de grenseverdiene for restmengder som kan strykes for det aktuelle aktive stoffet.

2. For stoffer omfattet av vedlegg I til direktiv 91/414/EØF for denne forordning trer i kraft, skal den begrunnede uttalelsen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, avgis senest tolv måneder etter at denne forordning er trådt i kraft.

*Artikkel 13***Administrativ kontroll**

Dersom myndigheten treffer en beslutning i henhold til eller unnlater å utøve den myndighet den er blitt tildelt ved denne forordning, kan Kommisjonen på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller fra en person som direkte eller personlig er berørt, gjennomføre en administrativ kontroll av beslutningen eller unnlåtelsen.

For dette formål skal en anmodning framlegges for Kommisjonen innen to måneder fra den dagen den berørte parten fikk kunnskap om den aktuelle beslutningen eller unnlåtelsen.

Kommisjonen skal treffe en beslutning innen to måneder og eventuelt kreve at myndigheten innenfor en bestemt tidsfrist trekker tilbake sin beslutning eller treffer tiltak for å bøte på sin unnlåtelse.

*Avsnitt 3***Fastsette, endre eller stryke grenseverdier for restmengder***Artikkel 14***Beslutninger vedrørende søknader om grenseverdier for restmengder**

1. Når Kommisjonen har mottatt myndighetens uttalelse og idet den tar hensyn til denne uttalelsen, skal Kommisjonen umiddelbart og senest innen tre måneder utarbeide en forordning om fastsettelse, endring og stryking av en grenseverdi for restmengder eller et vedtak om avslag på søknaden, og framlegge denne rettsakten for vedtakelse etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.

2. Når det gjelder rettsaktene nevnt i nr. 1, skal det tas hensyn til:

- a) tilgjengelig vitenskapelig og teknisk kunnskap,
 - b) mulig forekomst av rester av plantevernmidler fra andre kilder enn nåværende bruk av aktive stoffer i plantevernmidler, og deres kjente kumulative virkninger og synergievirkninger, når det foreligger metoder for å vurdere slike virkninger,
 - c) resultatene av en vurdering av mulige risikoer for forbrukere med stort inntak og høy sårbarhet, samt eventuelt for dyr,
 - d) resultatene av vurderinger og beslutninger om å endre bruken av plantefarmasøytiske produkter,
 - e) en CXL-grenseverdi eller en GAP som er innført i en tredjestat for lovlig bruk av et aktivt stoff i denne staten,
 - f) andre berettigede faktorer som er relevante for det aktuelle tilfellet.
3. Kommisjonen kan til enhver tid kreve at søkeren eller myndigheten framlegger utfyllende opplysninger. Kommisjonen skal stille alle utfyllende opplysninger som den har mottatt, til rådighet for medlemsstatene og myndigheten.

*Artikkel 15***Oppføring av nye eller endrede grenseverdier for restmengder i vedlegg II og III**

1. Forordningen nevnt i artikkel 14 nr. 1, skal:
 - a) fastsette nye eller endrede grenseverdier for restmengder og føre dem opp i vedlegg II til denne forordning, når de aktive stoffene er oppført i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, eller
 - b) fastsette eller endre midlertidige grenseverdier for restmengder og føre dem opp i vedlegg III til denne forordning, når de aktive stoffene ikke er oppført i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, og når de ikke er oppført i vedlegg II til denne forordning, eller

c) fastsette midlertidige grenseverdier for restmengder og føre dem opp i vedlegg III til denne forordning i de tilfellene som er nevnt i artikkel 16.

2. Når det fastsettes en midlertidig grenseverdi for restmengder i samsvar med nr. 1 bokstav b, skal den strykes i vedlegg III ved en forordning ett år etter datoen da det berørte aktive stoffet ble oppført eller ikke i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2 i denne forordning. Dersom én eller flere medlemsstater ber om det, kan den imidlertid opprettholdes i ytterligere ett år i påvente av en bekreftelse om at vitenskapelige undersøkelser som er nødvendige som underlag for en søknad for å fastsette en grenseverdi for restmengder, er blitt gjennomført. I de tilfellene der en slik bekreftelse foreligger, skal den midlertidige grenseverdien for restmengder opprettholdes for i ytterligere to år, forutsatt at det ikke er konstatert noen uakseptabel risiko for forbrukerens sikkerhet.

*Artikkel 16***Framgangsmåte for å fastsette midlertidige grenseverdier for restmengder under visse omstendigheter**

1. Ved forordningen nevnt i artikkel 14 nr. 1, kan det også fastsettes en midlertidig grenseverdi for restmengder som skal oppføres i vedlegg III i følgende tilfeller:

- a) unntaksvis og særlig når det kan forekomme rester av plantevernmidler som følge av miljøforurensning eller annen forurensning, eller som følge av bruk av plantefarmasøytiske produkter i samsvar med artikkel 8 nr. 4 i direktiv 91/414/EØF, eller
- b) når de berørte produktene utgjør en liten del av forbrukernes kosthold, og ikke utgjør noen vesentlig del av kostholdet til relevante undergrupper, og eventuelt av forvarer, eller
- c) for honning, eller
- d) for urtete, eller
- e) når viktige anvendelsesområder for plantefarmasøytiske produkter er blitt fastlagt ved et vedtak om å stryke et aktivt stoff eller ikke å føre opp et aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, eller
- f) når nye produkter, produktgrupper og/eller deler av produkter er blitt oppført i vedlegg I, og én eller flere medlemsstater ber om det, for at vitenskapelige undersøkelser som er nødvendige for å underbygge en grenseverdi for restmengder, skal kunne gjennomføres og vurderes, forutsatt at det ikke er konstatert noen uakseptabel risiko for forbrukerens sikkerhet.

2. Oppføringen av midlertidige grenseverdier for restmengder som nevnt i nr. 1, skal bygge på uttalelsen fra myndigheten, overvåkingsopplysninger og en vurdering som godtgjør at det ikke foreligger noen uakseptable risikoer for forbrukere eller dyr.

Minst én gang hvert tiende år skal det vurderes på nytt om de midlertidige grenseverdiene for restmengder som er nevnt i nr. 1 bokstav a), b), c) og d), fortsatt skal gjelde, og de skal om nødvendig endres eller strykes.

Grenseverdiene for restmengder nevnt i nr. 1 bokstav e), skal vurderes på nytt når det tidsrommet som den viktige anvendelsen ble godkjent for, er utløpt. De grenseverdiene for restmengder som er nevnt i nr. 1 bokstav f), skal vurderes på nytt når de vitenskapelige undersøkelsene er fullført og vurdert, men ikke senere enn fire år etter at de er blitt oppført i vedlegg III.

Artikkel 17

Endringer av grenseverdier for restmengder etter at godkjenninger av plantefarmasøytiske produkter er tilbakekalt

Endringer i vedlegg II eller III som er nødvendige for å stryke en grenseverdi for restmengder, etter at en eksisterende godkjenning av et plantefarmasøytisk produkt er tilbakekalt, kan vedtas uten å innhente en uttalelse fra myndigheten.

KAPITTEL III

GRENSEVERDIER FOR RESTMENGDER FOR PRODUKTER AV VEGETABILSK OG ANIMALSK OPPRINNELSE

Artikkel 18

Overholdelse av grenseverdier for restmengder

1. Fra og med den datoen de produktene som er omfattet av vedlegg I, bringes i omsetning som næringsmidler eller fôr eller brukes som fôr til dyr, skal de ikke inneholde noen rester av plantevernmidler som overstiger:

- a) de grenseverdiene for restmengder for disse produktene som er oppført i vedlegg II og III,
- b) 0,01 mg/kg for de produktene som det ikke er fastsatt noen bestemt grenseverdi for restmengder for i vedlegg II eller III, eller for aktive stoffer som ikke er oppført i vedlegg IV, med mindre det er fastsatt forskjellige standardverdier for et aktivt stoff etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, idet det tas hensyn til tilgjengelige rutinemessige analysemetoder. Slike standardverdier skal oppføres i vedlegg V.

2. Medlemsstatene kan ikke forby eller forhindre at de produktene som er omfattet av vedlegg I, bringes i omsetning eller brukes som fôr til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon på deres territorier, med begrunnelse i at de inneholder rester av plantevernmidler, forutsatt at:

- a) slike produkter er i samsvar med nr. 1 og artikkel 20, eller
- b) det aktive stoffet er oppført i vedlegg IV.

3. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene, ved behandling etter høsting med fumiganter på sitt territorium, tillate restmengder for et aktivt stoff som overstiger grenseverdiene fastsatt i vedlegg II og III for et produkt omfattet av vedlegg I, dersom kombinasjonene av aktivt stoff/produkt er oppført i vedlegg VII, forutsatt at:

- a) slike produkter ikke skal forbrukes med én gang,
- b) det finnes egnede kontroller for å sikre at slike produkter ikke kan gjøres tilgjengelige for sluttbruker eller forbruker, dersom de leveres direkte til disse, før restmengdene ikke lenger overstiger de grenseverdiene som er fastsatt i vedlegg II eller III,
- c) de andre medlemsstatene og Kommisjonen er blitt underrettet om de tiltakene som er truffet.

Kombinasjonene av aktivt stoff/produkt som er oppført i vedlegg VII, skal defineres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.

4. Under særlige omstendigheter, særlig etter bruk av plantefarmasøytiske produkter i samsvar med artikkel 8 nr. 4 i direktiv 91/414/EØF, eller som følge av forpliktelser i direktiv 2000/29/EF⁽¹⁾, kan en medlemsstat tillate at behandlede næringsmidler eller fôrvarer som ikke er i samsvar med nr. 1, bringes i omsetning og/eller brukes som fôr til dyr på sitt territorium, forutsatt at slike næringsmidler eller fôrvarer ikke utgjør en uakseptabel risiko. Slike tillatelser skal umiddelbart meldes til de andre medlemsstatene, Kommisjonen og myndigheten sammen med en relevant risikovurdering, slik at de uten unødig opphold kan behandles etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, for at det skal kunne fastsettes en midlertidig grenseverdi for restmengder for en bestemt periode eller treffes eventuelle andre nødvendige tiltak med hensyn til slike produkter.

Artikkel 19

Forbud vedrørende bearbeidede og/eller sammensatte produkter

Det er forbudt å bearbeide og/eller blande med henblikk på fortykning de produktene som er omfattet av vedlegg I, og som ikke er i samsvar med artikkel 18 nr. 1 eller 20, med de samme produktene eller andre produkter for å bringe dem i omsetning som næringsmidler eller fôr eller for å bruke dem som fôr til dyr.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 2000/29/EF av 8. mai 2000 om beskyttelsestiltak mot innføring til Fellesskapet av organismer som er skadelige for planter eller planteprodukter og spredning av dem i Fellesskapet (EFT L 169 av 10.7.2000, s. 1). Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 882/2004.

*Artikkel 20***Grenseverdier for restmengder for bearbejdede og/eller sammensatte produkter**

1. Når det ikke er fastsatt grenseverdier for restmengder i vedlegg II eller III for bearbejdede og/eller sammensatte næringsmidler eller fôrvarer, skal de gjeldende grenseverdiene for restmengder være dem som er fastsatt i artikkel 18 nr. 1 for det relevante produktet som er omfattet av vedlegg I, idet det tas hensyn til endringer i verdiene for rester av plantevernmidler som følge av bearbejdingen og/eller blandingen.
2. Særlige konsentrasjons- eller fortynningsfaktorer for bestemte bearbejdings- og/eller blandingsprosesser eller for bestemte bearbejdede og/eller sammensatte produkter kan føres opp på listen i vedlegg VI etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.

KAPITTEL IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM INNARBEIDING AV EKSISTERENDE GRENSEVERDIER FOR RESTMENGDER I DENNE FORORDNING*Artikkel 21***Første fastsettelse av grenseverdier for restmengder**

1. Grenseverdier for restmengder for produkter som er omfattet av vedlegg I, skal først fastsettes og føres opp i vedlegg II etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, og de grenseverdiene for restmengder som er fastsatt i direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF, skal innarbeides, idet det tas hensyn til de kriteriene som er nevnt i artikkel 14 nr. 2 i denne forordning.
2. Vedlegg II skal utarbeides senest tolv måneder etter at denne forordning er trådt i kraft.

*Artikkel 22***Første fastsettelse av midlertidige grenseverdier for restmengder**

1. Midlertidige grenseverdier for restmengder for aktive stoffer som det ennå ikke er truffet noen beslutning for om hvorvidt de skal oppføres eller ikke i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, skal først fastsettes og oppføres i vedlegg III til denne forordning, med mindre de allerede er oppført i vedlegg II til denne forordning, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, idet det tas hensyn til opplysningene framlagt av medlemsstatene og eventuelt den begrunnede uttalelsen nevnt i artikkel 24, faktorene nevnt i artikkel 14 nr. 2 og følgende grenseverdier for restmengder:
 - a) de resterende grenseverdiene for restmengder i vedlegget til direktiv 76/895/EØF, og
 - b) nasjonale grenseverdier for restmengder som ennå ikke er blitt harmonisert.
2. Vedlegg III skal utarbeides senest tolv måneder etter at denne forordning er trådt i kraft i samsvar med artikkel 23, 24 og 25.

*Artikkel 23***Opplysninger som medlemsstatene skal framlegge om nasjonale grenseverdier for restmengder**

Når et aktivt stoff ennå ikke er oppført i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, og en medlemsstat senest på datoen da vedlegg I til denne forordning er trådt i kraft, har fastsatt en nasjonal grenseverdi for restmengder for dette aktive stoffet for et produkt omfattet av vedlegg I til denne forordning, eller har besluttet at det ikke er behov for noen grenseverdi for restmengder for dette aktive stoffet, skal den berørte medlemsstat i et format og innen en dato som skal fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, underrette Kommisjonen om den nasjonale grenseverdien for restmengder eller om at det ikke er behov for en grenseverdi for restmengder for det aktive stoffet, samt ved behov og på anmodning fra Kommisjonen underrette om følgende:

- a) god landbrukspraksis (GAP),
- b) kort sammendrag av kontrollerte forsøk og/eller overvåkingsopplysninger, dersom kritisk GAP anvendes i medlemsstaten, og dersom slike opplysninger foreligger,
- c) det akseptable daglige inntaket og dersom det er relevant, den akutte referansedosen som er benyttet i den nasjonale risikovurderingen, samt resultatet av vurderingen.

*Artikkel 24***Myndighetens uttalelse om de opplysningene som ligger til grunn for nasjonale grenseverdier for restmengder**

1. Myndigheten skal framlegge en begrunnet uttalelse for Kommisjonen om mulige risikoer for forbrukerens helse som følge av:
 - a) midlertidige grenseverdier for restmengder som kan oppføres i vedlegg III,
 - b) aktive stoffer som kan oppføres i vedlegg IV.
2. Når myndigheten utarbeider sin begrunnede uttalelse nevnt i nr. 1, skal den ta hensyn til tilgjengelig vitenskapelig og teknisk kunnskap, særlig til opplysninger som er framlagt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 23.

*Artikkel 25***Fastsettelse av midlertidige grenseverdier for restmengder**

Midlertidige grenseverdier for restmengder for aktive stoffer nevnt i artikkel 23, kan fastsettes og oppføres i vedlegg III i samsvar med artikkel 22 nr. 1 eller, dersom det er relevant, det aktive stoffet kan oppføres i vedlegg IV i samsvar med artikkel 5 nr. 1, idet det tas hensyn til myndighetens uttalelse, dersom det er nødvendig med en slik uttalelse. Midlertidige grenseverdier for restmengder skal fastsettes til den laveste verdien som kan oppnås i alle medlemsstater på grunnlag av god landbrukspraksis.

KAPITTEL V

OFFENTLIGE KONTROLLER, RAPPORTER OG SANKSJONER*Avsnitt 1***Offentlige kontroller av grenseverdier for restmengder***Artikkel 26***Offentlige kontroller**

1. Med forbehold for direktiv 96/23/EF⁽¹⁾ skal medlemsstatene foreta offentlige kontroller av rester av plantevernmidler for å håndheve denne forordning i samsvar med de i fellesskapsrettens relevante bestemmelser om offentlige kontroller av næringsmidler og fôr.

2. Slike kontroller av rester av plantevernmidler skal særlig bestå av prøvetaking med påfølgende analyse av prøvene og identifisering av de plantevernmidlene som forekommer, og deres respektive restmengder. Slike kontroller skal også foretas på de stedene der produktene distribueres til forbrukeren.

*Artikkel 27***Prøvetaking**

1. Hver medlemsstat skal ta et tilstrekkelig antall og et tilstrekkelig utvalg av prøver for å sikre at resultatene er representative for markedet, idet det tas hensyn til resultatene av tidligere kontrollprogrammer. Slik prøvetaking skal utføres så nær som mulig det stedet der produktene distribueres for at eventuelle påfølgende håndhevingstiltak skal kunne treffes.

2. De prøvetakingsmetodene som er nødvendige for å foreta slike kontroller av rester av plantevernmidler i andre produkter enn dem som er fastsatt i direktiv 2002/63/EF⁽²⁾, skal bestemmes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2 i denne forordning.

*Artikkel 28***Analysemetoder**

1. Metodene for å analysere rester av plantevernmidler skal oppfylle kriteriene i fellesskapsrettens relevante bestemmelser om offentlige kontroller av næringsmidler og fôr.

⁽¹⁾ Rådskonklusjon 96/23/EF av 29. april 1996 om kontrolltiltak som skal iverksettes med hensyn til visse stoffer og deres restmengder i levende dyr og animalske produkter, og om oppheving av direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF samt vedtak 89/187/EØF og 91/664/EØF (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10). Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 882/2004.

⁽²⁾ Kommisjonsdirektiv 2002/63/EF av 11. juli 2002 om fastsettelse av fellesskapsmetoder for prøvetaking ved offentlig kontroll av rester av plantevernmidler i og på produkter av vegetabilisk og animalsk opprinnelse og om oppheving av direktiv 79/700/EØF (EFT L 187 av 16.7.2002, s. 30).

2. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, kan det vedtas tekniske retningslinjer for særlige valideringskriterier og framgangsmåter for kvalitetskontroll med hensyn til analysemetoder for bestemmelse av rester av plantevernmidler.

3. Alle laboratorier som analyserer prøver med henblikk på de offentlige kontrollene av rester av plantevernmidler, skal delta i Fellesskapets egnethetsprøving for rester av plantevernmidler, som tilrettelegges av Kommissjonen.

*Avsnitt 2***Fellesskapets kontrollprogram***Artikkel 29***Fellesskapets kontrollprogram**

1. Kommissjonen skal utarbeide et samordnet flerårig kontrollprogram i Fellesskapet som angir de bestemte prøvene som skal inngå i de nasjonale kontrollprogrammene, og som tar hensyn til de problemene som er avklart med hensyn til overholdelse av de grenseverdiene for restmengder som er fastsatt i denne forordning, med sikte på å vurdere forbrukereksponering og anvendelse av gjeldende lovgivning.

2. Fellesskapets kontrollprogram skal vedtas og ajourføres hvert år etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2. Utkastet til Fellesskapets kontrollprogram skal framlegges for den komiteen som er nevnt i artikkel 45 nr. 1, senest seks måneder før utgangen av hvert kalenderår.

*Avsnitt 3***Nasjonale kontrollprogrammer***Artikkel 30***Nasjonale kontrollprogrammer for rester av plantevernmidler**

1. Medlemsstatene skal utarbeide flerårige nasjonale kontrollprogrammer for rester av plantevernmidler. De skal ajourføre sine flerårige programmer hvert år.

Disse programmene skal bygge på en risikovurdering og særlig være rettet mot å vurdere forbrukereksponeering og overholdelse av gjeldende lovgivning. De skal minst inneholde opplysninger om følgende:

- a) de produktene det skal tas prøver av,
 - b) antall prøver som skal tas, og de analysene som skal gjennomføres,
 - c) de plantevernmidlene som skal analyseres,
 - d) de kriteriene som er anvendt for å utarbeide slike programmer, herunder:
 - i) de kombinasjonene av plantevernmiddel/produkt som skal velges,
 - ii) antall prøver som tas for henholdsvis nasjonale og ikke-nasjonale produkter,
 - iii) inntak av produktene som en andel av det nasjonale kostholdet,
 - iv) Fellesskapets kontrollprogram, og
 - v) resultatene av tidligere kontrollprogrammer.
2. Medlemsstatene skal framlegge sine ajourførte nasjonale kontrollprogrammer for rester av plantevernmidler som nevnt i nr. 1, for Kommisjonen og myndigheten senest tre måneder før utgangen av hvert kalenderår.
3. Medlemsstatene skal delta i Fellesskapets kontrollprogram som fastsatt i artikkel 29. De skal hvert år offentliggjøre på Internett alle resultatene av den nasjonale overvåkingen av rester av plantevernmidler. I de tilfellene der grenseverdiene for restmengder overskrides, kan medlemsstatene oppgi navnene på de berørte detaljistene, forhandlerne eller produsentene.

Avsnitt 4

Opplysninger fra medlemsstatene og årlig rapport

Artikkel 31

Opplysninger fra medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal innen 31. august hvert år framlegge følgende opplysninger om foregående kalenderår for Kommisjonen, myndigheten og de andre medlemsstatene:
- a) resultatene av de offentlige kontrollene fastsatt i artikkel 26 nr. 1,
 - b) de bestemmelsesgrensene som er anvendt i de nasjonale kontrollprogrammene nevnt i artikkel 30, og i Fellesskapets kontrollprogram nevnt i artikkel 29,

- c) opplysninger om analyselaboratoriernes deltaking i Fellesskapets egnethetsprøving nevnt i artikkel 28 nr. 3, og annen egnethetsprøving som er relevant for kombinasjoner av plantevernmiddel/produkt som det er tatt prøver av innenfor rammen av det nasjonale kontrollprogrammet,
 - d) opplysninger om akkrediteringsstatusen til de analyselaboratoriene som er ansvarlige for kontrollene nevnt i bokstav a),
 - e) opplysninger om hvilke håndhevingstiltak som er truffet, dersom dette er tillatt i henhold til nasjonal lovgivning.
2. Gjennomføringstiltakene for medlemsstatenes framlegging av opplysninger kan fastsettes etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2 etter samråd med myndigheten.

Artikkel 32

Den årlige rapporten om rester av plantevernmidler

1. Myndigheten skal utarbeide en årlig rapport om rester av plantevernmidler på grunnlag av de opplysningene som medlemsstatene framlegger i samsvar med artikkel 31 nr. 1.
2. Myndigheten skal minst opplyse om følgende i den årlige rapporten:
 - a) en analyse av resultatene av kontrollene fastsatt i artikkel 26 nr. 2,
 - b) en redegjørelse for eventuelle årsaker til at grenseverdiene for restmengder er overskredet, sammen med relevante merknader om risikohåndteringsalternativer,
 - c) en analyse av kroniske og akutte risikoer for forbrukernes helse som følge av rester av plantevernmidler,
 - d) en vurdering av forbrukereksponeeringen med hensyn til rester av plantevernmidler på grunnlag av opplysningene i bokstav a) og alle andre relevante opplysninger som er tilgjengelige, herunder rapporter som er framlagt i henhold til direktiv 96/23/EF.
3. Dersom en medlemsstat ikke har framlagt opplysninger i samsvar med artikkel 31, kan myndigheten se bort fra opplysningene vedrørende den medlemsstaten når den utarbeider den årlige rapporten.
4. Den årlige rapportens format kan fastlegges etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.
5. Myndigheten skal framlegge den årlige rapporten for Kommisjonen senest siste dag i februar hvert år.
6. Den årlige rapporten kan omfatte en uttalelse om hvilke plantevernmidler framtidige programmer bør omfatte.
7. Myndigheten skal offentliggjøre den årlige rapporten, samt eventuelle merknader fra Kommisjonen eller medlemsstatene.

*Artikkel 33***Framlegging av den årlige rapporten om rester av
plantevernmidler for komiteen**

Kommisjonen skal omgående framlegge den årlige rapporten om rester av plantevernmidler for den komiteen som er nevnt i artikkel 45 nr. 1, for at komiteen skal kunne gjennomgå og utforme rekommandasjoner om eventuelle nødvendige tiltak som skal treffes med hensyn til rapporterte overtredelser av de grenseverdiene for restmengder som er fastsatt i vedlegg II og III.

*Avsnitt 5***Sanksjoner***Artikkel 34***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner for overtredelser av bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om disse reglene og om enhver senere endring.

KAPITTEL VI

NØDTILTAK

*Artikkel 35***Nødtiltak**

Artikkel 53 og 54 i forordning (EF) nr. 178/2002 får anvendelse når det omgående må treffes tiltak på grunn av at nye opplysninger eller en ny vurdering av gjeldende opplysninger viser at rester av plantevernmidler eller grenseverdier for restmengder som er omfattet av denne forordning, kan være til skade for menneskers eller dyrs helse. Når det gjelder ferske produkter, reduseres Kommisjonens frist for å treffe en beslutning til sju dager.

KAPITTEL VII

**STØTTETILTAK KNYTTET TIL HARMONISERTE
GRENSEVERDIER FOR RESTMENGDER FOR
PLANTEVERNMIDLER***Artikkel 36***Støttetiltak knyttet til harmoniserte grenseverdier for
restmengder for plantevernmidler**

1. Støttetiltak knyttet til harmoniserte grenseverdier for restmengder for plantevernmidler, skal fastsettes på fellesskapsplan, herunder:

- a) en database som sammenfatter Fellesskapets regelverk for grenseverdier for restmengder for plantevernmidler, som også skal gjøre disse opplysningene tilgjengelige for offentligheten,
- b) Fellesskapets egnethetsprøving som nevnt i artikkel 28 nr. 3,
- c) undersøkelser og andre tiltak som er nødvendige for å utarbeide og utvikle lovgivning og tekniske retningslinjer om rester av plantevernmidler, som særlig tar sikte på å utvikle og bruke metoder for å vurdere sammenlagte og kumulative virkninger, samt synergivirkninger,
- d) undersøkelser som er nødvendige for å beregne forbrukeres og dyrs eksponering for rester av plantevernmidler,
- e) undersøkelser som er nødvendige for å støtte kontrollaboratoriene, dersom analysemetodene ikke kan kontrollere de fastsatte grenseverdiene for restmengder.

2. Alle nødvendige gjennomføringsbestemmelser om de tiltakene som er nevnt i nr 1, kan vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.

*Artikkel 37***Fellesskapets bidrag til støttetiltak til harmoniserte
grenseverdier for restmengder for plantevernmidler**

1. Fellesskapet kan yte et finansielt bidrag på opp til 100 % av kostnadene for tiltakene fastsatt i artikkel 36.
2. Bevilgningene skal godkjennes hvert regnskapsår som en del av den årlige budsjettbehandlingen.

KAPITTEL VIII

**SAMORDNING AV SØKNADER OM
GRENSEVERDIER FOR RESTMENGDER***Artikkel 38***Utpeking av nasjonale myndigheter**

Hver medlemsstat skal utpeke én eller flere nasjonale myndigheter for å samordne samarbeidet med Kommisjonen, myndigheten, andre medlemsstater, fabrikanter, produsenter og dyrkere ved gjennomføringen av denne forordning. Dersom en medlemsstat utpeker mer enn én myndighet, skal den angi hvilken av de utpekte myndighetene som skal være kontaktorgan.

De nasjonale myndighetene kan delegere oppgaver til andre organer.

Hver medlemsstat skal underrette Kommisjonen og myndigheten om de utpekte nasjonale myndighetenes navn og adresser.

*Artikkel 39***Myndighetens samordning av opplysninger om grenseverdier for restmengder**

Myndigheten skal:

- a) samordne sitt arbeid med rapporterende medlemsstat utpekt i samsvar med direktiv 91/414/EØF, med hensyn til et aktivt stoff,
- b) samordne sitt arbeid med medlemsstatene og Kommisjonen med hensyn til grenseverdier for restmengder, særlig med sikte på å oppfylle kravene i artikkel 41.

*Artikkel 40***Opplysninger som medlemsstatene skal framlegge**

Medlemsstatene skal på anmodning fra myndigheten framlegge alle tilgjengelige opplysninger som er nødvendige for å vurdere om grenseverdiene for restmengder er sikre.

*Artikkel 41***Myndighetens database for grenseverdier for restmengder**

Med forbehold for de gjeldende bestemmelsene i Fellesskapets regelverk og nasjonal lovgivning om tilgang til dokumenter, skal myndigheten utvikle og vedlikeholde en database som er tilgjengelig for Kommisjonen og vedkommende myndigheter i medlemsstatene, og som inneholder relevante vitenskapelige opplysninger og god landbrukspraksis (GAP) med hensyn til grenseverdiene for restmengder, de aktive stoffene og de bearbeidingsfaktorene som er oppført i vedlegg II, III, IV og VII. Databasen skal særlig inneholde vurderinger av inntak gjennom kosten, bearbeidingsfaktorer og toksikologiske sluttpunkter.

*Artikkel 42***Medlemsstater og gebyrer**

1. Medlemsstatene kan dekke kostnadene knyttet til arbeidet med å fastsette, endre eller stryke grenseverdier for restmengder eller alt annet arbeid som følge av forpliktelsene fastsatt i denne forordning, ved å innkreve et gebyr eller en avgift.
2. Medlemsstatene skal sikre at gebyret eller avgiften nevnt i nr. 1:
 - a) fastsettes på en måte som sikrer innsyn, og
 - b) svarer til de faktiske kostnadene for det aktuelle arbeidet.

Det gis anledning til å benytte en fastsatt gebyrtabell basert på gjennomsnittlige kostnader for det arbeidet som er nevnt i nr. 1.

KAPITTEL IX

GJENNOMFØRING*Artikkel 43***Vitenskapelig uttalelse fra myndigheten**

Kommisjonen eller medlemsstaten kan be myndigheten om en vitenskapelig uttalelse om ethvert tiltak tilknyttet en risikovurdering i henhold til denne forordning. Kommisjonen kan fastsette en tidsfrist for når en slik uttalelse skal foreligge.

*Artikkel 44***Framgangsmåte for vedtakelse av myndighetens uttalelser**

1. Når myndighetens uttalelser i henhold til denne forordning krever bare vitenskapelig eller teknisk arbeid som innebærer anvendelse av alminnelig anerkjente vitenskapelige eller tekniske prinsipper, kan myndigheten, med mindre Kommisjonen eller en medlemsstat har innvendinger, avgi uttalelsene uten samråd med vitenskapskomiteen eller vitenskapsgruppene nevnt i artikkel 28 i forordning (EF) nr. 178/2002.

2. Gjennomføringsbestemmelsene i henhold til artikkel 29 nr. 6 bokstav a) i forordning (EF) nr. 178/2002 skal angi de tilfellene der nr. 1 i denne artikkel får anvendelse.

*Artikkel 45***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, nedsatt ved artikkel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 (heretter kalt «komiteen»).
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

*Artikkel 46***Gjennomføringstiltak**

Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2, kan følgende eventuelt fastsettes eller endres, idet det tas hensyn til myndighetens uttalelse:

- a) gjennomføringstiltak som skal sikre en ensartet anvendelse av denne forordning,
- b) datoene i artikkel 23, artikkel 29 nr. 2, artikkel 30 nr. 2, artikkel 31 nr. 1 og artikkel 32 nr. 5,

- c) tekniske retningslinjer som støtte ved anvendelsen av denne forordning,
- d) nærmere regler for vitenskapelige opplysninger som er nødvendige for å fastsette grenseverdier for restmengder.

Artikkel 47

Rapport om gjennomføringen av denne forordning

Senest ti år etter at denne forordning er trådt i kraft, skal Kommisjonen oversende en rapport om gjennomføringen av forordningen med eventuelle relevante forslag til Europaparlamentet og Rådet.

KAPITTEL X

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 48

Oppheving og tilpasning av lovgivning

1. Direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF oppheves fra og med den datoen som er nevnt i artikkel 50 annet ledd.
2. Artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i direktiv 91/414/EØF skal lyde:
«f) grenseverdiene for restmengder for delandbruksproduktene som er berørt av bruken nevnt i godkjenningen, er fastsatt eller endret i samsvar med forordning (EF) nr. 396/2005(*), der det er relevant.

(*) EUT L 70 av 16.3.2005, s. 1.»

Artikkel 49

Overgangstiltak

1. Kravene i kapittel III får ikke anvendelse på produkter som er lovlig produsert eller importert til Fellesskapet før den datoen som er nevnt i artikkel 50 annet ledd.

For å sikre et høyt nivå av forbrukervern kan det imidlertid treffes egnede tiltak for disse produktene etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.

2. Når det er nødvendig for å tillate normal markedsføring, bearbeiding og forbruk av produkter, kan ytterligere overgangstiltak fastsettes for å gjennomføre bestemte grenseverdier for restmengder fastsatt i artikkel 15, 16, 21, 22 og 25.

Disse tiltakene, med forbehold for forpliktelsen om å sikre et høyt nivå av forbrukervern, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 45 nr. 2.

Artikkel 50

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Kapittel II, III og V får anvendelse seks måneder etter kunngjøringen av den siste forordning om utarbeiding av vedlegg I, II, III og IV.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 23. februar 2005.

For Europaparlamentet
J. BORRELL FONTELLES
President

For Rådet
N. SCHMIT
Formann